

A halál elpusztult, az élet helyreállt

"Isten letöröl minden könnyet a szemükről, és nem lesz többé halál, sem bánat, sem sírás, sem fájdalom. Mindezek a dolgok örökre eltűnnek."

És a trónon ülő így szólt: "Nézzétek, mindent újjá teszek!" És aztán azt mondta nekem: "Írd le ezt, mert amit mondok neked, az megbízható és igaz."

Jelenések 21:4 és 5

Az évnek ebben az időszakában világszerte milliók gondolatai Jézus feltámadásának témája felé fordulnak. Számukra Jézus feltámadásáról való megemlékezés bizonyos mértékig rövid ideig enyhülést jelent a káosz, a pusztítás és a halál mindennapi kínálatából a hírekben, amelyek a világot a sötétség és a reménytelenség állapotában mutatják.

Napjainkban a becslések szerint naponta mintegy 150 000 ember hal meg világszerte. E halálesetek közül sok egyszerűen annak a ténynek az

eredménye, hogy az egész emberiség egy bűnnel átkozott és haldokló faj tagja. (Róma 5:12; 1 Korinthus 15:22). Vannak azonban olyan tragikus halálesetek is, amelyek háború, forradalom, baleset, bűnözés, kábítószer és a múlt és a jelen más konkrét gonoszságaiból származnak. Ez valóban a szomorúság és a sírás éjszakája, de Isten Igéjének áldott bizonyossága, hogy "reggel öröm jön". (Zsoltárok 30:5). Az örömnek ezt az áldott reggelét "az igazság napjának" felkelése fogja bevezetni, aki "gyógyulással a szárnyán" meggyógyítja az embereket testi és egyéb betegségeikből, és békét, egészséget és életet ad örökre." - Malakiás 4:2.

A káosz és a halál ellenére, amellyel körülvesznek és gyötörnek minket, Isten Igéje biztosít bennünket arról, hogy beavatkozik az emberi ügyekbe, és megteszi az emberekért azt, amit ők magukért nem tudnak megtenni. Ez azt jelenti, hogy a Bibliában az emberiség világa számára fenntartott remény ugyanolyan fényes, mint Isten ígéretei. Ezek az ígérek nemcsak arról biztosítanak bennünket, hogy a betegség és a halál, valamint minden más rossz, ami most az emberi nemet sújtja, el fog pusztulni, hanem arról is, hogy azok, akik a halálban alszanak, fel fognak ébredni, hogy ők is részesüljenek annak az új napnak az örömeiből - az öröm reggeléből, amely a bánat jelenlegi sötét éjszakáját követi.

Sokakban felmerül a kérdés, hogy Isten képes-e beteljesíteni mindazokat a csodálatos ígéreteket, amelyeket az Igében megörökített. Talán túlságosan leegyszerűsítettnek tűnhet a kérdés, de számunkra nyilvánvaló, hogy aki az életet teremtette, bőségesen képes az élet helyreállítására. Sőt, hogy erről meggyőződjünk, az Úr számos olyan esetet adott a Bibliában, amikor szolgálói keresztül életadó hatalmát használta arra, hogy a halottakat életre keltse. Ezeket az eseteket tekinthetjük az isteni szándék jelének minden olyan ember érdekében, aki a halálban alszik. E példák némelyike az ószövetségi időkben történt, mások Jézus idejében és az ő szolgálatával kapcsolatban; míg később Péter apostol egy keresztény nővért támasztott fel a halál álmából.

Az özvegy fia

Illés próféta felébresztette egy özvegyasszony fiát a halálból, és ezzel megmutatta a Teremtő hatalmát az élet helyreállítására. A feljegyzés szerint Illés "háromszor nyújtózott a gyermek fölé, és így kiáltott az ÚRHOZ: URAM, én Istenem, engedd, hogy ennek a gyermeknek újra életet adj. És az ÚR meghallgatta Illés szavát. És a gyermek élete újra beléje költözött, és újraéledt. És Illés fogta a gyermeket, és lehozta a

felső kamrából a házba, és átadta az anyjának. És Illés így szólt: "Íme, a te fiad él". 1 Királyok 17:21-23

A "lélek" szó használata e beszámoló fordításaiban nem támasztja alá azt a téves elképzelést, hogy az emberekben van valami megfoghatatlan, úgynevezett lélek, amely a test halálakor megszökik. A lélek szót ebben az esetben is, mint a Bibliában gyakran, egyszerűen az élet jelölésére használják, amint azt az idézett fordítás is megjegyzi. Ennek a fiúnak az élete eltávozott belőle, és Illés szolgálata révén, valamint Isten ereje által visszatért az élete.

Az a fontos szempont ebben a beszámolóban, hogy példát látunk benne Isten helyreállító erejére, amint az majd az egész földön megnyilvánul, és mindazok nevében, akik elaludtak a halálban - akár háborúban, akár betegségben, akár fiatal korban, akár öregségben. Mózes feltárta Isten tervét ebben a kérdésben, amikor egy imában így szólt Istenről: "Visszaadod az embert a pornak, és azt mondog: "Térjete vissza, ember fiai!". Zsoltárok 90:3

A shunammita fia felébredt

A bibliaolvasók jól ismerik a súnamita asszony és fia történetét, aki meghalt, valószínűleg napszúrás következtében. (2Királyok 4:18-20). Amikor a fiú

meghalt, az anya kihívta Elizeust, aki visszahozta a fiút az életbe. A beszámoló így hangzik: "Amikor Elizeus megérkezett, a gyermek valóban halott volt, ott feküdt a próféta ágyán. Egyedül bement, becsukta maga mögött az ajtót, és imádkozott az Úrhoz. Aztán ráfeküdt a gyermek testére, száját a gyermek szájára, szemét a gyermek szemére, kezét pedig a gyermek kezére tette. És ahogy ráterült rá, a gyermek teste újra melegedni kezdett! Elizeus felállt, egyszer előre-hátra sétált a szobában, majd ismét a gyermekén nyújtózkodott. Ezúttal a fiú hétszer tüsszentett, és kinyitotta a szemét! Ekkor Elizeus magához hívatta Gézát. "Hívd a gyermek anyját!" - mondta. És amikor az bejött, Elizeus így szólt: "Tessék, fogd a fiadat!" 32-36. versek

Van egy ősi, gyakran ismételt mondás: "Amíg van élet, van remény". Ez a korlátozás azonban nem vonatkozik Istenre, mert ígéretei szerint és az Igében foglalt bizonyítékok szerint mindazok számára, akik meghaltak, van remény. Igaz, hogy Illés és Elizeus idejében még nem jött el az idő a halottak általános feltámasztására. Ez még mindig hátravan annak idején, amit Péter apostol úgy jellemzett, mint "minden dolgok helyreállításának idejét". (ApCsel 3:20 és 21). Az a két fiú, akiket Isten ősi prófétái állítottak vissza az életbe, a későbbi években ismét

visszament a halálba, de ez nem lesz így a helyreállítás eljövendő idejében. Akkor Isten szándéka az lesz, hogy mindenki, aki meghalt, feltámadjon a halálból, és lehetőséget kapjon arra, hogy örökké éljen. János 5:28-29; Róma 5:18-19.

Az Újszövetségben

Jézus szolgálata révén mások is felébredtek a halál álmából. Idézzük a Nain városában élő fiatalember beszámolóját, aki visszatért az életbe: "Egy gyászmenet jött ki, amikor a falu kapujához közeledett. A meghalt fiatalember egy özvegyasszony egyetlen fia volt, és a faluból nagy tömeg volt vele. Amikor az Úr meglátta őt, szíve túlsordult a szájalomtól. "Ne sírj!" - mondta. Aztán odament a koporsóhoz, megérintette, és a hordozók megálltak. "Fiatalember - mondta -, mondom neked, kelj fel". Erre a halott fiú felült, és beszélni kezdett! És Jézus visszaadta őt az édesanyjának." Lukács 7:12-15

Aztán ott volt a zsinagóga vezetőjének lánya. Meghalt, "az emberek sírtak és jajveszékelték", de Jézus azt mondta: "Ne sírjatok, nem halt meg, hanem alszik. De a tömeg kinevették őt, mert mindannyian tudták, hogy meghalt. Ekkor Jézus megfogta a kezét, és hangosan azt mondta: "Gyermekem, kelj fel!". És abban a pillanatban

visszatért az élete (görögül: lélegzete) és azonnal felállt! Ezután Jézus azt mondta nekik, hogy adjanak neki enni. A szülei megdöbbentek, de Jézus ragaszkodott hozzá, hogy ne mondják el senkinek, mi történt". Lukács 8:52-56

Lázár is

Lázár, Márta és Mária testvére klasszikus esete is megvan. Ez a betániai kis család Jézus különleges barátai voltak. Lázár akkor lett súlyosan beteg, amikor Jézus azon a területen végezte a szolgálatát, ahol Keresztelő János keresztelt, Betániától némi távolságra. (János 10:40). A nővérek követeket küldtek Jézushoz, hogy értesítsék a testvérük betegségéről, de Jézus néhány napig nem tett semmit. Ekkor elmagyarázta tanítványainak: "Lázár betegsége nem fog halállal végződni. Nem, ez Isten dicsőségére történt, hogy Isten Fia dicsőséget kapjon ebből". János 11:4

Jézus természetesen tudta, hogy Lázár bele fog dőlni a betegségébe, és elalszik a halálba. Amikor Lázár valóban meghalt, Jézus így szólt a tanítványaihoz: "Lázár barátunk alszik; én pedig elmegyek, hogy felébreszthessem őt álmából." (11. vers). A tanítványok nem értették Jézus kijelentésének értelmét, azt hitték, hogy Lázár

egyszerűen csak nyugodtan pihen álmában; ekkor ő világosan megmondta nekik: "Lázár meghalt. És a ti érdeketekben örülök, hogy nem voltam ott, mert most már tényleg hinni fogtok. Gyertek, nézzük meg őt." 14. és 15. versek

Lázár valóban halott volt, és amikor Jézus erre utalt, az alvást a halál szimbólumaként használta. Az alvásból felébredés következik, és Jézus tudta, hogy az emberiség egész halott világa fel fog ébredni a halál álmából, ha Isten eljön az ideje. A Mester visszatért Betániába, Márta és Mária otthonába. Amikor Márta meglátta őt, így szólt: "Uram, ha itt lettél volna, a bátyám nem halt volna meg. De már most is tudom, hogy Isten megadja neked, amit csak kérsz". (János 11:21-22). Márta így jelezte, hogy hisz abban, hogy Jézus képes lett volna meggyógyítani a bátyját, ha hamarabb érkezik, de ennél is inkább azt a hitét fejezte ki, hogy Jézus most is képes visszaadni az életet.

Jézusnak ez volt a szándéka. Azt mondta Mártának: "A te testvéred fel fog támadni", mire ő azt válaszolta: "Igen, akkor támad fel, amikor mindenki más is felkel, az utolsó napon". (23. és 24. vers). Márta tanulmányozta Jézus tanításait, és kétségtelenül az ószövetségi szentírásokat is, amelyekben a feltámadás reménye szerepel. Hitt a

halál álmából való megígért felébredésben, amelyet a isteni hatalom fog véghezvinni Isten nagy megváltási és helyreállítási tervének végső időszakában - Krisztusban, akit a prófécia "utolsó nap"-ként emlegetnek. (Ézsaiás 2:2; 25:6-9). Valójában ez a "nap" ezer év hosszúságú, és az emberiség egész halott világát vissza fogja téríteni az életbe. 2 Péter 3:8; Jelenések 20:4, 6.

Jézus így válaszolt Mártának: "Én vagyok a feltámadás és az élet". (János 11:25). Vagyis Jézus volt az, akit a feltámadás idején a Mennyei Atya arra fog használni, hogy helyreállítsa az életet. Jézus a saját emberi életét adta váltságdíjként Ádámért és az ő neméért, és ennek értelmében megkapta a hatalmat és a hatalmat, hogy felébreszthesse mindazokat, akik a halálban alszanak. (1Timóteus 2:5 és 6; Máté 28:18). Annak idején Lázárt ébresztette fel a halál álmából, annak demonstrálására, hogy mi fog megvalósulni Isten tervének utolsó korszakában mindazok számára, akik a halálban alszanak. Lázár már több napja halott volt, és a teste bomlásnak indult. Ébredése szemléletes példája volt annak a ténynek, hogy az isteni hatalom szempontjából mindegy, hogy valaki néhány pillanatig, négy napig vagy ezer évig volt halott; annak életadó ereje, aki "a feltámadás és az

élet", győzedelmeskedni fog a helyreállítása érdekében.

Krisztus az első gyümölcsök

Eddig számos olyan esetet említettünk a Bibliában, amelyek bizonyos emberek halálos álmából való felébredésére vonatkoznak. Ezek a személyek nem a szó legteljesebb értelmében támadtak fel, hanem csupán ideiglenesen visszatértek a részleges életbe. Bár ezek az esetek lenyűgöznek bennünket a halottak feltámasztására képes isteni hatalom tényével, csak Jézus feltámadásában van az első példa a teljes, teljes és örökkévaló feltámadásra a halálból.

Jézus feltámadásában megvan az, amit Pál apostol a feltámadás "első gyümölcsének" nevez. Pál írja: "Valójában pedig Krisztus feltámadt a halálból. Ő az első a nagy aratásból, mindazok közül, akik meghaltak". Ehhez Pál hozzáteszi: "Látjátok tehát, ahogyan a halál egy ember által jött a világba, úgy most a halottakból való feltámadás is egy másik ember által kezdődött. Ahogyan mindenki meghal, mert mindannyian Ádámhoz tartozunk, úgy mindenki, aki Krisztushoz tartozik, új életet kap". (1Korinthus 15:20-22). Vagyis mindenki lehetőséget kap az engedelmesség alapján a tökéletes emberi élet teljes és teljes helyreállítására.

Amikor Jézus feltámadt a halálból, magasan felemelkedett a mennyei otthonba és az isteni természetbe. Pál erre utal az Efézus 4:8-ban. "Amikor felmentél a magasba, sok foglyot vettél magadhoz; ajándékokat kaptál az emberektől". Ez a vers a Zsoltárok 68:18-ra utal, amely így szól: "Felmásztál a magasba, sok foglyot vettél magadhoz". Ez a "sok fogoly" a feltámadás úgynevezett "utóéletét" jelenti, mivel a feltámadást a foglyok - ebben az esetben a halál foglyai - kiszabadításához hasonlítják. Milyen sok fogolyról van szó!

Őket megelőzik Jézus lábnyomkövetői, akiket a Szentírás az "első gyümölcsök" osztályaként ír le, mert ők lesznek Jézussal együtt az emberiség fennmaradó részének megáldásában. Jakab írta róluk: "A maga akaratából nemzett minket az igazság igéjével, hogy teremtményeinek egyfajta első gyümölcsei legyünk". (Jakab 1:18). A Jelenések Könyve úgy beszél róluk, mint akik "az első feltámadásban" jönnek elő, és hogy ezer évig fognak élni és uralkodni Krisztussal. (Jelenések 20:4 és 6). Ők tehát az elsők, akiket Jézus kivezetett a halál börtönéből. Hozzá hasonlóan ők is mennyei hazába, dicsőségbe, tisztességbe és halhatatlanságba emelkednek. Róma 2:7

Hercegek a földön

A halál foglyainak egy másik csoportja, akiket Jézus a feltámadáskor kivezet, azok, akiket a Zsoltárok 45:16 a hűséges ösatyákként említ. Ők lesznek "fejedelmekké az egész földön". A Zsidókhoz írt levél 11. fejezetében az apostol sokukat név szerint említi, és beszámol a próbatételek alatt tanúsított hűségükről. Elmagyarázza, hogy szenvedést viseltek el az Úr ügyében, hogy "jobb feltámadást nyerjenek". Zsidók 11:35

Ezek, úgy tudjuk, azt a bizonyosságot kapták, hogy nagy hitük miatt tetszetek Istennek, ami azt jelenti, hogy méltónak bizonyultak a "jobb feltámadásra". Ez az emberi élet azonnali tökéletességre emelése lesz, és tökéletes emberként ők lesznek az isteni Krisztus látható földi képviselői a messiási királyságban. (Zsidókhoz írt levél 11:39-40). Ézsaiás próféta arról tájékoztat bennünket, hogy abban az időben Jákob újra látni fogja gyermekeit, és arca nem sápad el többé az öregségtől. Ézsaiás 29:22-23

A halál foglyainak egy másik csoportja, akiket az élet nagy helyreállítója a szabadságra és az életre vezet, a Jelenések Nyilatkozója "nagy sokaságként" írja le. Róluk ezt olvassuk: "Ők azok, akik kijöttek a

nagy nyomorúságból; megmosták ruháikat, és megfehérítették őket a Barány vérében. Ezért vannak Isten trónja előtt, és szolgálnak neki éjjel-nappal az ő templomában; és aki a trónon ül, oltalmazza őket jelenlétével". Jelenések 7:9, 14-15

Meg kell jegyeznünk, hogy ez a nagy sokaságú osztály nem az Úrral "a trónon" fog ülni, mint az első gyümölcsök, Jézus hűséges lábnyomkövetői, hanem "a trón előtt" lesz, és éjjel-nappal Istennek fog szolgálni az ő templomában. Nem tudjuk, hogy pontosan milyen jellegű lesz a szolgálatuk a messiási királyságban, de bármi is legyen az, mindenekelőtt szükség van arra, hogy feltámadjanak a halálból.

Az általános feltámadás

A halál foglyainak utolsó csoportja, akiket kivezetnek a sírból, a valaha élt emberiség maradékának nagy csoportja lesz. Ebbe a csoportba tartoznak azok, akik hitetlenségben, részleges hitben haltak meg, a bűnözők, a büszkék és önzők, a gyermekek, és azok a milliók és milliók, akik úgy haltak meg, hogy nem értették meg a Biblia tanításainak alapvető alapjait. Ide tartoznak azok is, akik bár állították, hogy hisznek Jézusban, de többnyire csak szájhősködtek, de ebben az életben

nem voltak hajlandók teljesen átadni magukat Istennek, sem áldozatot hozni.

Sok más fordítás szerint ezek a halálból "az ítélet feltámadására" fognak kijönni. (János 5:29). Ez azt jelenti, hogy amikor a halál foglyainak ez a csoportja kiszabadul a halál álmából, akkor ítéletre, vagy perre kerülnek, ahogy a görög szövegben a gondolat szerepel, mert Isten tervében a messiási királyság és az ezer évre ígért ítélet napja egyidejűleg zajlik. Ez lesz az a "nap", amelyről Pál apostol beszélt, amikor az Úr igazságosan megítéli a világot. ApCsel 17:31

Az Ézsaiás 26:9 kijelenti, hogy amikor az Úr ítéletei elhatalmasodnak a földön, a világ lakói megtanulják az igazságot. A zsoltáros úgy beszélt erről, hogy az Úr igazságával ítéli meg az embereket. Milyen boldog időszak lesz ez: "Örvendezzenek az egek, örvendezzen a föld, zengjen a tenger és minden, ami benne van. Örvendezzenek a mezők és minden, ami bennük van; énekeljen örömeiben az erdő minden fája. Örvendezzen az egész teremtség az Úr előtt, mert eljön, eljön, hogy megítélje a földet. Igazságosan ítéli meg a világot, és a népeket az ő hűségében." Zsoltárok 96:11-13

A megváltott visszatérés

Jézus "váltságdíjat" adott magáért az egész emberiségért. (1 Timóteus 2:5-6). Ez teszi lehetővé, hogy kivezesse a halál foglyait. Ézsaiás írta arról a boldog időről, amikor az emberiség világát visszahozzák a fogságból. Azt mondta: "Az ÚR váltságdíjasai visszatérnek, ... énekkel és örök örömmel a fejükön; örömet és vígasságot nyernek, és a szomorúság és a sóhajtozás elszáll". Ézsaiás 35:10

A héber "*sheol*" szót az Ószövetségben és görög társát, a *hádész* szót az Újszövetségben a Biblia a nagy börtön, a halál álmát jelöli, amelybe az emberiség halálakor kerül. A Jelenések 1:18-ban Jézus arról beszél, hogy ő halott volt - meghalt, azaz a világ bűneiért -, és hogy most él, és nála vannak "a pokol ("*hádész*")". és a halál kulcsai". Itt ismét a halottak fogságból való kiszabadításának gondolata jelenik meg, mert Jézus a kellő időben használja ezeket a kulcsokat, hogy kinyissa és szélesre tárja a fogság kapuit, hogy felébressze és kiszabadítsa a halál foglyait.

Amikor mindenki megszabadul, és az örök életre méltók bebizonyították hűségüket az igazságosság isteni elveihez, és helyreállították teljes emberi

tökéletességüket, akkor lesz igaz, hogy "nem lesz többé halál", ahogyan azt a bevezető írásunkban is megjegyeztük. A "korábbi dolgok (elmúlnak).", és a halál utolsó foglyai megszabadulnak, és visszaállítják őket teljes szabadságukba, mint Isten földi fiait. Jelenések 21:4-7

Ez Jézus Krisztus feltámadásának teljes jelentése, aki a halálban alvók első gyümölcse volt. Míg 2025-ben a világ még mindig káoszban és sötétségben van, az emberiség halálból való megszabadulásának boldog új napja egyre közelebb van, sőt, ahogy az idők jelei mutatják, nagyon közel van. Örüljünk ennek a dicsőséges kilátásnak!